701/04

Den 21. juni 2004 blev i sag nr. 62.459:

xxx xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxx xx xxxx
xxxx xxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har kollektiv ulykkesforsikring via sit fagforbund i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over størrelsen af den af selskabet fastsatte méngrad i forbindelse med et ulykkestilfælde.

Det fremgår af sagen, at klageren har beskadiget sin tommelfinger. Klageren oplyser over for nævnet i klageskrivelse, at fingeren om vinteren bliver stiv, og at den vanskeliggør udførelsen af hans arbejde. På baggrund heraf mener klageren, at han er berettiget til en yderligere erstatning.

Selskabet har ved skrivelse af 13/11 2003 til nævnet redegjort for sagen således:

> "Klager anmeldte - ved skadeanmeldelse modtaget af ALKA forsikring den 21. juni 1999 - at han var kommet til skade den 6. februar 1999, da han i forbindelse med skiløb styrtede og beskadigede sin venstre tommelfinger, hvilke ligeledes fremgik af begyndelsesattesten fra læge J.D. af 18. juni 1999. …
>
> På baggrund af de fremsendte lægelige oplysninger meddelte ALKA forsikring ved brev af 25. juni 1999, at skaden var dækket på forsikringen, og såfremt det viste sig,

at der kunne konstateres varige følger svarende til en méngrad på 5% eller derover ville der blive udbetalt erstatning fra forsikringen. …

Af invaliditetsattest modtaget af ALKA forsikring den 6. oktober 1999 fremgik det, at klager ved brug af venstre 1. finger til tider oplevede smerte. Læge L.B. anførte derudover, at klager efter ulykken havde været sygemeldt i ca. 4 måneder men nu havde genoptaget sit arbejde. …

Oplysningerne blev forelagt ALKA forsikrings lægekonsulent, som udtalte, at de angivne gener, hvor klager havde fået beskadiget sideledbåndet i 1. finger med let nedsat bevægelighed til følge, svarede til en méngrad på 5 %. Dette blev meddelt klager ved brev af 14. oktober 1999 og der blev i forbindelse hermed udbetalt erstatning svarende til den fastsatte méngrad. …

Ved brev af 19. april 2003 rettede klager fornyet henvendelse til selskabet med anmodning om genoptagelse af sagen, da han mente, at hans tilstand var forværret. På baggrund heraf meddelte selskabet ved brev af 6. juni 2003, at man på det foreliggende grundlag fastholdt den tidligere afgørelse i sagen. Klager blev i denne sammenhæng opfordret til at fremlægge lægelig dokumentation for den forværrede tilstand. …

Den 18. juni 2003 modtog selskabet brev fra klagers læge A.M.E., der oplyste, at han ved undersøgelse af klager havde registreret en ømhed i det beskadigede led samt en 15 graders nedsættelse af bevægeligheden i fingeren. Derudover kunne han i overensstemmelse med klagers oplysninger oplyse, at fingeren specielt i koldt vejr blev stiv, kold og smertende. …

Selskabet forelagde de nye lægelige oplysninger for selskabets lægekonsulent, der oplyste, at der på baggrund af det forelagte ikke var grundlag for en ændring af den tidligere afgørelse, hvorfor selskabet ved brev af 26. august 2003 meddelte klager, at der ikke var fremkommet sådanne nye oplysninger som kunne begrunde en forhøjet méngrad. …

Vi har nu gennemgået sagen på ny, og må på baggrund heraf og med henvisning til ovenstående redegørelse samt de lægelige vurderinger i sagen, meddele, at vi fastholder den tidligere afgørelse.

Indledningsvis skal det bemærkes, at det af klagers redegørelse fremgår, at en del af de efterfølgende gener relaterer sig til klagers udførelse af sit erhvervsarbejde. Ulykkesforsikringen dækker dog alene mén og ikke et eventuelt tab af erhvervsevne.

Fastsættelsen af méngraden efter et dækningsberettiget ulykkestilfælde, sker - som bestemt i betingelsernes afsnit 10 - efter Arbejdsskadestyrelsens méntabel, og den praksis der i øvrigt er fastlagt af Arbejdsskadestyrelsen. Erstatning udbetales alene ved en méngrad på minimum 5 %.

Det skal i denne sammenhæng bemærkes, at selskabets lægekonsulent efter sin seneste gennemgang af sagen har vurderet, at den konstaterede skade i henhold til Arbejdsskadestyrelsens méntabel skulle takseres til mindre end 5 %, hvorfor skaden aldrig skulle have været dækket over forsikringen. Ikke desto mindre har selskabet alligevel anerkendt klagers skade som dækningsberettiget og har som anført ovenfor udbetalt erstatning svarende en méngrad på 5 %.

Såfremt klager ønsker vurderingen foretaget af Arbejdsskadestyrelsen kan dette ske efter betingelsernes afsnit 10. Arbejdsskadestyrelsens afgørelse er i så fald bindende for begge parter - både klager og selskabet.

ALKA forsikring har tilknyttet læger, der vurderer de varige følger af de anmeldte ulykkestilfælde. Vurderingen foregår på baggrund af de lægelige oplysninger, og såfremt klager vil anke en foretagen bedømmelse, må klager i første omgang selv må betale gebyret (pt. 5.000 kr.) for denne forelæggelse. Dette er ligeledes meddelt klager ved brev af 16. oktober 2003.

Såfremt Arbejdsskadestyrelsen fastsætter en højere méngrad end ALKA forsikrings lægekonsulent refunderer selskabet det indbetalte gebyr."

I erklæring dateret den 16/6 2003 fra klagerens privatpraktiserende læge hedder det bl.a.:

"Det anføres, at sagen kan genoptages hvis det lægeligt kan dokumenteres, at der er sket en væsentlig forringelse af helbredstilstanden siden selskabets afgørelse.

Sagen er nu 10.06.03 følgende: der er stadig gener, spec. i koldt vejr. Så er tommelen mere eller mindre uduelig, stiv og kold og smertende, som om den var evigt forstuvet. Så har han svært ved at klare sit job som brolægger - har svært ved at tage sten op. Kan i øvrigt klare det meste, incl. alle pincetgreb, men der er ømhed i nævnte led, og der er parestesier i hele fingeren. Obj. er der det hævelse sv.t. MP-leddet med 15 gr.s strækkemangel."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**AFSNIT 10 ERSTATNING VED INVALIDITET:**

Invaliditetserstatning udbetales, såfremt et ulykkestilfælde har medført en invaliditetsgrad på mindst 5%, opgjort på grundlag af reglerne i lov om arbejdsskadeforsikring om erstatning for varigt mén og uden hensyn til den forsikredes specielle erhverv.

…

Hvis en af parterne forlanger det, fastsættes invaliditetsgraden af Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse i så fald er bindende for begge parter. Samme ulykkestilfælde berettiger ikke til udbetaling både for død og invaliditet."

Nævnet udtaler:

Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af skiulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder, at en méngrad på mere end 5 % ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anled-

ning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson